

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Bősz Endréné dr. Wéber Aranka (ügyvéd címe) pártfogó ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a dr. Várszegi Ernő ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Tolna Megyei Bíróság 16.P.20.753/2008/3. számú ítélete ellen a felperes 4. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán -tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint fellebbezési perköltséget.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viselésére a felperes köteles.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes az alperes jogelődjénél, a P.-i D. Sz.-nél üzletrésszel rendelkezett, melyeket a szövetkezet 2001. január 5-i átalakulását követően részvénné alakítottak át. Jelenleg a felperesnek 1 db 100.000 forint, 5 db 10.000 forint, és 1 db 1.000 forint névértékű részvénye van. Az alperes részvénytársaságnál az átalakulás óta osztalék fizetésére nem került sor.

A felperes a keresetében az alperest 177.000 forint eredeti szövetkezeti üzletrésze, és az után járó kamatok megfizetésére kérte az alperest kötelezni, összesen 1.702.452 forint összegben, továbbá nem vagyoni kár megtérítési címén 8.300.000 forint, összesen 10.002.452 forint megfizetésére kérte kötelezni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felperest, mint az alperes részvénytársaság részvényesét a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. tv. (Gt.) 212-218. §-ában foglaltak szerinti jogok és kötelezettségek illetik illetve terhelik. A Gt. 220. § (3) bekezdése értelmében a közgyűlés az osztalékfizetésről a számviteli törvény szerinti beszámoló elfogadásával egyidejűleg az igazgatóság javaslatára határozhat. Az osztalék kifizetéséhez tehát közgyűlési határozat szükséges. Ennek hiányában az alperes osztalékfizetésre nem kötelezhető. A Gt. rendelkezéseiből nem következik az sem, hogy az alperes a részvény összege után kamatfizetésére lenne köteles a felperesnek, különösen nem a szövetkezeti üzletrész egykori összege alapulvételével. A perben fel sem merült, hogy az alperes a gazdasági társaságokról szóló törvény vonatkozó rendelkezéseit megsértette volna, így nyilvánvalóan a felperesnek kárt sem okozhatott. Bármilyen más jellegű, esetleg a Ptk. 339. §-án alapuló szerződésen kívüli kár felmerülését sem bizonyította a felperes.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezést jelentett be. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a keresetnek adjon helyt. Előadta, hogy a szövetkezeti üzletrésze nem elfogadható hozadéka miatt választotta az átalakulás idején azt, hogy az alperes részvényese lett. Abban bízott, hogy az üzletrészek után osztalék kifizetésére kerül sor. Az alperes azonban az átalakulás óta osztalékot nem fizetett. Az üzletrészekért felkínált összeg olyan alacsony volt, hogy ilyen áron eladni a felperes nem tudta. Az elmúlt években különböző ígéretekkel becsapták, megkárosították őt, férjével együtt gyógykezelés alatt áll, a részvénytársaságtól kapott be nem váltott ígéretek miatt komoly egészségi problémái vannak, nem engedheti meg, hogy felosztott vagyonrészéből mások profitáljanak.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és abból helyes jogi következtetést vont le. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásával a másodfokú bíróság egyetért, azt a következőkkel egészíti ki:

A Gt. 177. §-a szerint a részvény tagsági jogokat megtestesítő, névre szóló, névértékkel rendelkező forgalomképes értékpapír. Ebből az következik, hogy a részvényes az értékpapír tulajdonosaként olyan jogokkal élhet, amelyeket részére a jogszabályok és a részvénytársaság alapszabálya biztosít. Így a részvényest megilleti a Gt. 220. § (1) bekezdése alapján a részvénytársaságnak a 219. § (1) bekezdése szerint felosztható, és a közgyűlés által felosztani rendelt eredményéből a részvényei névértékére jutó arányos hányad (osztalék). Az osztalék nagysága a gazdálkodás eredményétől és a közgyűlés döntésétől függ.

A Gt. 219. § (1) bekezdése a társasági vagyon védelme érdekében korlátozza a részvénytársaság saját tőkéjéből a részvényes javára annak tagsági jogviszonyára figyelemmel történő kifizetéseket. A Gt. 219. § (5) bekezdése kizárja azt, hogy a részvénytársaság a részvény után kamatot fizessen. Ilyen lehetőség csak a Gt. 192. §-a szerinti kamatozó részvény esetében van lehetőség, azonban maga a felperes sem állította azt, hogy részvényei kamatozó részvények.

A részvényest nem a társaságba bevitt vagyona, hanem a részvénye illeti meg, melynek értéke a társaság piaci helyzetétől függ.

A Pp. 339. § (1) bekezdése szerint, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentessül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. A Pp. 164. § (1) bekezdésére figyelemmel a perben a felperesnek kellett volna bizonyítania azt, hogy az alperes felróható magatartása folytán őt kár érte. A felperes álláspontja szerint az alperes felróható magatartása az volt, hogy nem fizette ki részére a részvény ellenértékét és annak járulékait. A felperes azonban erre nem is lett volna köteles. A felperes tehát nem bizonyította, hogy az alperes neki kárt okozott.

A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. A Pp. 87. § (2) bekezdése alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy a pártfogó ügyvéd díjának viselésére a felperes köteles. A feljegyzett fellebbezési illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 14. §-a alapján az állam viseli a felperes személyes költségmentességére tekintettel. Az eredménytelenül fellebbező felperest a másodfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest képviselő ügyvéd munkadíjának megfizetésére. A 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján megállapítható munkadíj összegét a másodfokú bíróság a 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelte és az IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja és (5) bekezdése szerinti legkisebb összegben állapította meg, figyelemmel arra, hogy az ügy egyszerű megítélésű volt, a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálta el, és a pertárgy értéke alapján megállapítható ügyvédi munkadíj a kifejtett ügyvédi tevékenységgel nem állna arányban.

P é c s, 2009. április 2.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Fekete Bálint s.k. bíró